

ISTEN ELŐL NEM REJTŐZHETÜNK

Pecznyik Pál

Isten előtt nem rejtőzhetünk: Zsidók. 4, 12-13.

Kedves hallgatóim: bizonyágtételtem alapigéjét, a Zsidókhoz írt levélből olvasom, a 4-ik fejezet, 12-13. versét. „Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. És nincsen oly teremtmény, amely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akiről mi beszélünk”. A levél írója: ebben a 2 versben, úgy vetíti lelki szemeink elé, Isten igéjét, mint láthatatlan élő személyt, de mint kétélű fegyvert is. Jézus Krisztus, a testet öltött Ige, mennybemenetele óta, láthatatlanná vált, Isten gyermekei számára. És Szentlelke által, vált lehetővé, hogy földünk bármely részén, egy időben tud megjelenni, megváltottai segítségére, és úgy tölti be lelki világunkat, mint levegő, a földet. Egyszerre van jelen, mindenütt. Ezért, előre elrejtőzni, elmenekülni, lehetetlen. Aki ezt megpróbálja, önmagát csapja be. Előle, nem takarhatjuk el lelki meztelenségünket sem. Ő sokkal többet tud rólunk, mint mi, magunkról. Így írja a Zsoltár írója: „Még nyelvünkön sincs a szó, Ő már érti azt, a mit mondani akarunk”. Urunk igéjét a levélíró, kétélű fegyverhez hasonlítja. Mely nem csak kifelé, de befelé is vág? Ez a kifelé és befelé szóló ítélet, Urunk színtiszta igazságára utal. Megítéli ellenségünket is, de megítél minket is. Hiszen az örökölt bűn miatt, nagyon sok fájdalmat és szomorúságot okozunk, mennyei Atyánknak. Nem csupán szándékosan, de sok esetben, még a bűntől való óvakodásunk ellenére is. Ezért Isten, jogosan ítél meg minket, mivel Ő, nem korcsokat, hanem fiakat akar nevelni belőlünk. És csak hálásak lehetünk Atyánknak, hogy már itt, földi életünk idején, ítél meg bennünket. És nem odaát, ahol az ítélet napján, Isten hívó gyermekei, jutalomban részesülnek majd. Alapigénk szerint, Urunk megítéli szíveinket és gondolatainkat is. Mi, talán fel sem tudjuk fogni, hogy csak egyetlen napon is, mi minden fut át gondolatainkon, és mi minden fordul meg, szíveinkben, jó és rossz irányban. Istennek azonban, mindezekről tudomása van? Ha mi, mindezekbe belegondolunk, akkor valóban, porszemekké válunk, Urunk szemében. És csak ámulni tudunk azon, hogy ilyen porszemekkel mégis, mennyit foglalkozik, bajlódik, mennyit törődik. Nos, így válik még érthetőbbé: hogy nála, még fejünk hajszálai is, számon vannak tartva. És a 13-ik versben derül fény arra, hogy Isten előtt, a teremtésben, minden ismeretes. Mindenről tudomása van, még a harmatcsepről és a fűszálról is, a mezőn. Urunk mindent ismer, ami csak él és mozog a világban, a földön, föld alatt, föld felett, és a világűrben. Milyen csodálatos, a mi Istenünk, aki mindent lát, egy dolgot kivéve, azt a bűnt, melyet Megváltónk büntörlő vére eltakart, szent szemei előtt! Ime, itt van a drága lehetőség, minden bűnbánó ember számára, hogy megbánja bűneit, és oda vigye azokat, Jézus Krisztus büntörlő drága vére alá! És felszabadulva, kárhozatos bűnei alól, boldog istengyermekei szabadságban, indulhat tovább, a földi vándorúton, immáron nem egyedül, hanem a Szentlélek vezetésével, annak oltalmában, és védelmében! A 13-ik vers végén, azt írja a levélíró: „Akiről mi beszélünk”, Ő ezt, többes számban mondja. Igen, Isten gyermekei, Istenről és az ő Fiáról, Jézus Krisztusról, és a Szentlélekről beszélnek úgy, mint a Szentháromságról. Ez a bizonyágtételük pedig, nem csak feladatuk, hanem kötelességük is, hogy a világ fiai közül, mind azok, akik meghallják, Jézus Krisztus hívó szavát, hirdetett igéjén keresztül, ne tanácskozzanak tovább, testtel és vérrrel, hanem induljanak el, Jézus Krisztus követésére, hogy még itt a földön, átmehessenek a halálból, az életre! Kárhozatból, az üdvösségre! Dávid király is, a 139-ik zsoltárban, csodálatosan írja le, Isten mindenhatóságát, és mindenütt jelenvalóságát. Isten előtt, a sötétség is olyan, mint a világosság. És mivel Szentlelke által, mindenütt jelen van, ezért lehetetlen elrejtőzni előle! Ezért nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy az ítélet nagy napján, minden embert maga elé állít majd! És aki tagadta Istent, mivel Ő nem látható, ott majd, szemtől szembe találkozik Vele! És megkapja méltó jutalmát, a kárhozatot. Boldog ember, ki már itt a földön, elrendezte bűneit Istennel, mert odaát, örök élet vár rá!

Ámen

Forrás: www.keresztenydalok.hu